

Претседателката на СДСМ, Радмила Шекеринска, на овие избори имаше, како што се вели, двоен меч! Од една страна, се обидуваше да му парира на нејзиниот најголем ривал, претседателот на ВМРО-ДПМНЕ, Никола Груевски, но од друга, сериозно да војува и со нејзиниот скриен противник, моќното лоби во партијата, кое жестоко ја посакува нејзината смена од лидерската позиција. Всушност, за ваквата позиција сама е виновна, бидејќи сега на маса ѝ се поставува истиот принцип, кој го воспостави токму таа, а со кој успеа да ја добие оставката од нејзиниот претходник, Владо Бучковски - доколку претседателот изгуби избори, мора да си оди! И токму сега ова "шекерино правило" ѝ се удира од глава и добива замав, кој доколку не успее да го санира, неопходно ќе предизвика вонреден конгрес на СДСМ!

Доколку досега преродбата на ВМРО-ДПМНЕ се потпираше исклучително врз грбот на премиерот Никола Груевски и двајца, евентуално тројца министри во Владата, тогаш е време претседателот на Владата да одлучи да се

растовари, и дел од својата одговорност да префрли и на оние функционери, кои треба дефинитивно да понесат дел од товарот. Доколку преродбата продолжува, не значи и дека истата треба да продолжи со истите луѓе! Токму затоа се потребни промени, кои не само што ќе ја "освежат" преродбата, туку можеби ќе ѝ го дадат и вистинското лице, кое неколку пати беше заматено од некои министри и директори, кои едноставно не можеа или не сакаа да го дадат својот максимум.

Градоначалникот на Струмица, Зоран Заев, кој се тркаше во четвртата изборна единица, каде и има неспорно голем рејтинг, што и го докажа на изборите, сега веќе претставува сериозна закана за Радмила Шекеринска во преземањето на претседателската фотелја, иако тој сè уште транспарентно не ги покажува своите амбиции за тронот на СДСМ. Но, дефинитивно тоа е личноста која многу наскоро би можела да биде нов лидер на СДСМ, се разбира, доколку се создаде доволно критична маса за нејзино менување.

ПОРТОКАЛОВАТА КОАЛИЦИЈА СО УБЕДЛИВА ПОБЕДА

години. Мнозинството граѓани се определи за портокаловата преродба. Историска победа на избори на една партија, како никогаш досега во Република Македонија. Прв пат се минува цензусот од 61 пратеник. Довербата која гласачите му ја дадоа на премиерот во мирување, Никола Груевски, е преголема. Веројатно толкави се и очекувањата кои тие ќе ги имаат од носителите на "портокаловата револуција" во наредниот период. Но, за тоа потоа. Денешниот неспорен факт е дека на први јуни Македонија ја покри портокалов бран. Преродбата продолжува! Но, и СДСМ продолжува да биде опозиција во наредните четири години. Тежок пораз за опозиционерите, каков што досега не се памети. Едвај 28 пратеници. Веројатно, ова е дното под кое сините повеќе не можеа да одат, се разбира, доколку оваа партија не размислува да оди во пензија.

Сепак, она што ќе остави сериозен белег на овие избори се инцидентите, кои мора да се признае не беа во мал број ниту, пак, можат да се дефинираат како изолирани случаи, пред сè, поради фактот дека тие завршија со човечка жртва и со неколкумина хоспитализирани лица, од кои некои се борат за сопствениот живот. Но, исто така, факт е дека тие се случија на одреден дел од државата каде, пред сè, гласачите се од албанска популација и каде се гласаше за двете закрававени политички партии ДПА и ДУИ. Чувството дека претседателите на овие две партии на денот на изборите се надминаа себеси во предизвикувањето инциденти, со што овозможија затворање на неколку избирачки места, за жал, Република Македонија ја стави во рангот на земји без доволен капацитет на демократија. Неспорно е дека инцидентите зафатија само два процента од територијата на државата, но неспорно е и дека

Пишува:
Магдалена АНДОНОВСКА

Македонија гласаше. Граѓаните на Република Македонија го избраа својот партнер во Владата. Оној кој ќе ги предводи во наредните четири

ГРУЕВСКИ ГО ДОСТИГНА ИЗБОРНИОТ ПЛАФОН, ШЕКЕРИНСКА НА ТИВОК ОГАН!

извештајот за текот на изборите, кој го подготвува Брисел, се однесува на Република Македонија, за што одговорноста ја понесуваме сите ние. Оттаму доколку инсистираме да ја подобриме сликата за нас и да се отргнеме од друштвото на Мијанмар, Јужна Африка и слично, на прегласувањето за две седмици треба да покажеме вистинска демократска зрелост, односно максимална демократска

атмосфера, која ќе ни донесе позитивен извештај, кој ни е неопходен.

Во меѓувреме, во Република Македонија ќе се плете нова таканаречена пост-изборната приказна. Приказната наречена "правиме влада", или подобро речено, доаѓа најтешкиот дел кога почнуваат долги и мачни преговори за состав на идната Влада на Република Македонија. Неспорен е фактот дека партијата која освои најмногу гласови на изборите, односно нејзиниот претседател во точно прецизиран рок треба на јавноста да ѝ го соопшти својот нов кабинет. Можеби тоа изгледа лесно, но кога се работи за Република Македонија и најлесните нешта стануваат комплицирани, особено кога има две албански партии, кои сериозно се борат меѓу себе за да го земат приматот - владејачка партија. Едната аплицира со фактот дека е традиционален партнер на поголемата македонска, додека другата партија на поголемиот број освоени гласови.

Доколку и понатаму по оваа логика се движат случувањата во албанскиот политички кампус, тогаш сигурно Владата ќе се составува многу долго, односно преговорите за неа ќе траат повеќе од изборната кампања. Зошто? Пред сè, поради фактот што ниедна од нив нема да се согласи да биде втора, па макар и двете партии да влезат во власта, што е еднакво на невозможно. Многу пореално е секоја од нив со свои аргументи да се бори да биде дел од владата, што мандатарот, или премиерот во мирување, го става во непријатна ситуација, драстично полоша од онаа во 2006 година.

"ШЕКЕРИНОТО ПРАВИЛО" СО ГОРЧЛИВ ВКУС ЗА ШЕКЕРИНСКА!

Но, што се случуваше во и натаму опозиционата СДСМ? Како оваа партија ги мина дваесетте изборни дена или поточно како лидерката на опозицијата Радмила Шекеринска го мина своето прво огнено крштевање? Одговорот е мачно, јадно и тешко. Очигледно несвесна за фактот дека е претседателка на една од двете најголеми политички партии, или комплетно неинформирана дека владејачката ВМРО-ДПМНЕ веќе шест месеци пред закажувањето мошне сериозно се подготвуваше за избори, па во изборната кампања истрча како фатена во небрано. Долго време и многу неспретно преговараше со своите потенцијални коалициони партнери, а потоа исто толку време се мачеше да направи пратенички листи, кои требаа да бидат стимул за гласање, пред сè, кај сопственото партиско членство, но и кај оние кои сè уште не се одлучиле за кого ќе го дадат својот глас. И тука го направи првото промашување. Состави пратенички листи, на кои повторно се најдоа истите имиња и презимиња од претходниот парламентарен состав, чии перформанси имавме можност да ги видиме во изминатите две години, што беше доволен показател дека СДСМ ќе остане и натаму во опозиција!

Второто промашување, кое можеби и ја одигра најголемата улога оваа партија да остане во опозиција, беше начинот на кој ја водеше кампањата. Излитени спотови, кои асоцираа на тоа дека судбината на граѓаните е повторно во нивните раце, како во 2002 година, и дека без нив нè очекува "помрачување на сонцето", па сè до оние спотови претставени во патката "блефи", кои имаа цел да го оспорат сè она што го говори противничкиот табор. Добра идеја, но лоша реализација! На ТВ-екраните патката изгледаше толку бедно, така што никој не ја сфати суштината на нејзиното секојдневно минување по екранот ниту, пак, таа предизвика интерес, бидејќи тоа што го соопштуваше едноставно не носеше порака за граѓаните на Република Македонија. И како шлаг на тортата беше спотот по ... нема каење, што предизвика буре реакции кај повеќето гледачи, но и кај опозицијата. Пред сè, поради фактот што повеќето од нив го доживеаја навредливо, што е нормално за една ваква држава како Република Македонија, каде моралните вредности, односно бракот, се доживуваат како нешто свето, со кое никој не смее да си поигрува, иако на Запад вакви спотови се сосема нормални. Но, тоа може во некоја друга држава, која не е толку конзервативна како нашата.

Тука не завршуваат маките на претседателката на СДСМ, Радмила Шекеринска. Имено, на овие избори таа имаше, како што се вели, двоен меч! Од една страна, се обидувааше да му парира на нејзиниот најголем ривал, претседателот на ВМРО-ДПМНЕ, Никола Груевски, но од друга страна, пак, сериозно да војува и

Радмила Шекеринска, претседателката на СДСМ, најави повлекување од лидерската позиција, затоа што за неа тоа е чин на одговорност за изборниот резултат, при што истакна дека останува доследна на своите претходни заложби за пораз да се понесе одговорност.

**СКАНДИНАВСКА МАКЕДОНИЈА ГЛАСАШЕ
МИРНО И ДОСТОИНСТВЕНО**

**МОСТ СО СЕРИОЗНИ ЗАБЕЛЕШКИ
НА ИЗБОРНИОТ ПРОЦЕС!**

со скриениот противник, моќното лоби во партијата, кое жестоко ја посакува нејзината смена од лидерската позиција. Всушност, за ваквата позиција сама е виновна, бидејќи сега на маса ѝ се поставува истиот принцип кој го воспостави токму таа, а со кој успеа да ја добие оставката од нејзиниот претходник, Владо Бучковски - ако претседателот изгуби избори мора да си оди! И токму сега ова "шекерино правило" ѝ се удира од глава и добива замав, кој доколку не успее да го санира, неопходно ќе предизвика вонреден конгрес на СДСМ?

КОЈ ЌЕ СКАНДИРАШЕ НА РАДМИЛА "ЗАЕВ ПРЕМИЕР"!

Ваквата ситуација претседателката на СДСМ, Шекеринска, ја става на тенок мраз, кој затоплен од нејзините противници внатре во партијата, ќе ѝ донесе соочување со поразот, и веројатно барање за нејзина оставка. Нешто многу слично како по поразот на премиерот Владо Бучковски по изборите во 2006 година, кога таа, поттикната од потпретседателот Јани Макарадули, и речиси севкупниот сегашен врв на оваа партија, отворено побара оставка од тогашниот претседател на СДСМ, Бучковски. Во една таква наелектризирана ситуација едноставно беше неизбежен вонредниот Конгрес на партијата. Бучковски ја изгуби битката, а Шекеринска ја доби! Но, дали ќе ја добие и оваа? Односно дали ќе успее да се спаси од себеменување?

На ова прашање допрва ќе се бара одговор. Сè ќе зависи од внатрешната поделеност, или желбата на одреден број членови на СДСМ, бидејќи за нејзиното менување, од една страна, се потребни гласовите, пред сè, од членовите на највисоките партиски тела, кои таа ги поставила, при што малку е веројатно дека ќе гласаат против неа, а од друга страна, пак, тука се и изборните резултати, кои можат комплетно да ја променат сликата. Членовите на партиските тела кои имаат право на глас се поставени лично од Радмила Шекеринска, што значи дека добар дел од нив никогаш нема да се согласи таа да биде сменета, бидејќи на тој начин ќе ги изгубат сопствените позиции во партијата, но оној другиот дел, исто така, именуван од неа, доколку увиди дека би можел да има про-

стор да помине и кај следниот лидер, многу лесно би можел да ја напушти. И ако на сè тоа се додаде групата која отворено работи на нејзиното менување, Шекеринска навистина би можела да се соочи со пораз во СДСМ.

Имено, доколку нејзините, условно речено, противкандидати внатре во партијата конечно ги завршат изборите со повеќе освоени гласови од неа, односно освојат повеќе пратенички мандати, шансите Шекеринска да се соочи со отчет се многу големи. Всушност, вакви најави имавме уште и во текот на изборната кампања, кога не мал број членови на СДСМ, на митинзите, каде говореше токму претседателката, исклучително храбро извикаа "Заев за премиер". Градоначалникот на Општина Струмица, Зоран Заев, кој се тркаше во четвртата изборна единица, каде и има неспорно голем рејтинг, кој и го докажа на изборите, сега веќе претставува сериозна закана за Радмила Шекеринска во преземањето на претседателската фотелја, иако тој сè уште транспарентно не ги покажува своите амбиции за тронот на СДСМ. Но, дефинитивно тоа е личноста која многу наскоро би можела да биде нов лидер на СДСМ, се разбира, доколку се создаде доволно критична маса за нејзино менување.

ВРЕМЕ Е ГРУЕВСКИ ДА ТРГНЕ ДЕЛ ОД ТОВАРОТ!

Трката во СДСМ за освојување на челната позиција, можеби и вонреден конгрес или, пак, некакво престојување се очекува да се случи веднаш по завршувањето на овие први вонредни парламентарни избори во Република Македонија. Позицијата на Шекеринска е сериозно загромена, што не е случај со претседателот на ВМРО-ДПМНЕ, Никола Груевски, кој и натаму останува не само прв човек на партијата, туку и премиер на Република Македонија. Но, што се случува со останатите таканаречени први играчи во ВМРО-ДПМНЕ? За добар дел од нив, по сè изгледа, позицијата би можела сериозно да им се промени. Причините за тоа се појојни. Најнапред, поаѓајќи од нивниот учиник кој го дадоа во изминативе две години, кој за некој од нив беше повеќе од скромен, но и поради нивната "компетентност", која ја презентираа на позициите што им беа дадени.

Имено, еден добар дел од нив најверојатно ќе мора да се збогува со функциите кои досега ги извршувале иако, колку што можеше да се види во текот на изборната кампања, речиси лавовски се бореа истите да ги задржат. Веројатно поради фактот што некои од нив се свесни дека за нив нема да има место во идниот владин состав, додека оние другите, кои имаат осигурани места во владиниот кабинет, со невидена леснотија ја истераа изборната кампања. Но, ако преродбата продолжува не значи и дека истата треба да продолжи со истите луѓе! Токму затоа се потребни промени, кои не само што ќе ја "освежат" преродбата, туку можеби ќе ѝ го дадат и вистинското лице, кое неколко пати беше заматено од одредени министри и директори, кои едноставно не можеа или не сакаа да го дадат својот максимум.

Доколку досега преродбата на ВМРО-ДПМНЕ се потпираше исклучително врз грбот на премиерот Никола Груевски и двајца, евентуално тројца министри во Владата, тогаш е време претседателот на Владата да одлучи да се растовари, и дел од својата одговорност да префрли и на оние функционери, кои треба дефинитивно да си понесат дел од товарот. Сепак ова, пред сè, важи за министрите од редовите на ВМРО-ДПМНЕ, додека за оние другите, кои допрва ќе треба да ги запознаеме, и натаму треба да остане правилото дека треба да одговараат пред премиерот, а не пред лидерот на својата партија, како што досега и имаа практика да прават, особено министрите од редовите на албанските партии.

Но, пред да бара почитување на принципите за функционирање на идната влада од своите идни коалициони партнери, премиерот Никола Груевски, пред сè, треба да ги редефинира принципите во својата партија. Имено, повеќе не смее да дозволи да има погрешни министри на мошне значајни министерства, како што се случи со претходната влада, што го чинеше неотпочнување на преговори со Европската унија, и за лош имиџ за неговата влада во Брисел! Токму затоа овој пат не смее да си дозволи да погреша. Европската унија и дипломатијата воопшто не се институции кои може да ги менаџира било кој, односно не може било кој за себе да мисли дека посетата на европските престолнини е само патуваче!